Pledoarie pentru un sfânt

On Ianuarie 11, 2012

Demonstrează-ți superioritatea morală în acele situații limită în care nu îți poți pune în valoare calitățile emoționale.

Aproape nimeni nu scăpase cu viață. Întregul sătuleț fusese decimat. Nu existau cuvinte care să exprime oroarea și revolta din sufletul celor opt membri ai echipei de comando condusă de Locotenentul Waters. Rebelii îi executaseră cu sânge rece pe aproape pe toți localnicii.

Ellis 'Zee' Pettigrew, unul dintre membrii echipei, îi întâlni ochii femeii care tocmai fusese batjocorită și mutilată. Aceasta dădu din cap încet, încercând să îngâne ceva, iar el simți cum îi pătrunde în inimă acea senzație de teamă cumplită. Îi susținu privirea femeii pentru câteva momente, dar apoi fu rândul lui să se uite în altă parte. Nu vroia să se confrunte cu acel amestec de durere pe care îl citise în ochii ei, pentru că știa ce anume îi transmitea: moartea.

Era tulburat și chiar puțin dezgustat de evidenta răceală și indiferență a ucigașul ei. Un alt membru al echipei îl imobilizase pe acest rebel care aproape o omorâse cu o brutalitate animalică.

- Nenorocitule ! Uite ce-ai făcut, nenorocitule ! apucându-l de gât cu amândouă mâinile, aplecându-i capul spre trupul femeii.

Mila, îndurarea, generozitatea - virtuțile specifice omului, nu-și puteau împlini menirea în acea clipă. Simțindu-se năpădit de o ură cumplită - din motive care au devenit foarte clare, Zee își scoase cuțitul de vânătoare de la brâu. Nu trebuia să înțeleagă, ci doar să acționeze. Falca i se încleștă în jurul unei hotărâri impenetrabile. Furia împotriva acestui ucigaș, a acestui "animal", nu putea fi înăbușită prin nimic. Implantă adânc cuțitul în abdomenul acestuia, învârtindu-l rar, deplasându-l circular în jos, apoi în sus, pentru ca vârful să-i perforeze stomacul și intestinele.

Leadership: Te lovești de tendința de a renunța la sentimentele pozitive într-o conjunctură de tipul "scopul scuză mijloacele" ce durează pe o perioadă nedeterminată?

Un gest "generos": uciderea fără milă a unui criminal, a unui personaj malefic. Însă acest gest, o înfrânare conștientă și deliberată a dorinței de răzbunare pe care o simțea Zee, a produs în sufletul lui o transformare. Acest gest nemilos i-a zbuciumat întregul for interior Pentru o clipă a pierdut tot ce avea mai măreț, generos, umanitar în el. Şi-a pierdut forța de a fi om, prin îndepărtarea de la credință, prin nerespectarea legii supreme: să nu ucizi.

O bucată din el - acea bucată care îi susținea tăria morală, care îi umplea sufletul de viață, care păstra integră propria lui natură emoțională - a murit odată cu cel pe care l-a ucis.

Sentimentele pozitive sunt o întoarcere la începuturile dezvoltării tale etice, deoarece devii din nou flexibil în gândire și simțire, preocupat cu luare aminte de atingerea năprasnicei arme numită "lecție de viață" a cărei tărie o cunoscuse-ți puțin mai înainte, pregătindu-te în același timp să urmezi lupta împotriva setei de glorie.

Dacă la un moment dat te confrunți cu o imagine negativă, complet diferită de ce te-ai așteptat să vezi, atunci să știi că modul în care îți întrebuințezi însușirile predominante

(compasiunea, iertarea, gradul de autocontrol sau simțul dreptății) reflectă darul spiritual cu care ai fost înzestrat: sensibilitate și empatie.

Ca lider, aplici întotdeauna legea sau îți creezi propria lege?

Fiecare om are o datorie morală care îi influențează existența și orizonturile. Nu te poți spăla pe mâini ca Pilat de sângele celor uciși, iar crima să rămână nepedepsită. Rămâne o urmă în inima ta, o reminiscență a trecutului, rămâi cu conștiința încărcată de fapte condamnabile, împiedicându-te să avansezi moral spre ceea ce este bine.

Dar cine l-a judecat pe vinovat? Cine l-a condamnat la moarte? S-au ascultat depozițiile martorilor? Cine erau jurații? Au fost cu toții de acord în privința verdictului final? Şi, în sfârșit, unde erau judecătorii care trebuiau să asigure uniformitatea interpretării și aplicării unitare a legii prin prisma normelor drepturilor omului?

Ellis 'Zee' Pettigrew, din filmul " *Tears of the sun (2003)* ", a fost singurul judecător, singurul jurat, el a creat legea, a reprezentat-o și tot el a aplicat-o. Legea răzbunării morale.

Iar pedepsirea criminalilor este într-o anumită măsură morală – dar asta nu te transformă într-un sfânt.

Leadership: Alegi vinovăția de a nu face ce trebuie atunci când "trebuie" te poate urmări toată viața, în încercarea de a te pune contra curentului?

N-ai cum să strălucești de glorie, n-ai cum să-ți ridici leadershipul pe înalte piedestaluri când remușcările produc în tine o furtună serioasă. Deoarece rămâi sclavul unor principii înguste care nu au nimic în comun cu umanitatea și moralitatea. Trebuie să te eliberezi de orice fel de vină atunci când apare primul nor care îți întunecă conștiința. Sau să găsești un motiv bun care să-ți susțină puterea și valoarea morală. Trebuie să lupți împotriva propriei decăderi morale cu toate mijloacele.

Convingerile și sentimentele pozitive sunt necesare acolo unde mulți uită de ele, sau unde pur și simplu le ignoră. În asemenea caz ei se împotmolesc fără soluție în actul de judecată, depreciindu-și conștiința care le definește identitatea.

Dar în timpuri imorale, probabilitatea ca judecata ta să rămână fixată cum se cuvine de acele convingeri care îți susțin esența vieții se va îndrepta tot mai mult spre zero.

În leadership trebuie să fii tare și să învingi propria ta "moarte". Vei fi luat prin surprindere, vei fi pe cale să clachezi atunci când te aștepți mai puțin . Căci uneori te vei lovi de tendința de a renunța la toate emoțiile tale pozitive, pentru a le înlocui cu altele negative. Ceea ce va conduce la o anulare a personalității tale, lipsindu-te de tot ceea ce este vital: dragostea și credința față de aproapele tău, față de Dumnezeu, față de natura ta proprie.

Înainte de a-ți dezaproba propria conduită morală (care constă dintr-un amestec complex și bine determinat între judecată și convingeri) trebuie să depui efortul de a fi cât obiectiv cu putință în evaluarea propriei evoluții morale.

Răzbunarea care te mântuiește este o formă de dominare a acelei suferințe care te îndeamnă să întreci măsura conștiinței.

Pledoarie pentru un sfânt desemnează acel efort neîncetat de a evidenția calitățile tale emoționale în momentele dificile - atunci când te abați de la orice fel de principiu etic sau moral, atunci când te decuplezi de la orice conexiune afectivă cu lumea din jur.

Toate faptele tale vor fi expuse în fața instanței judecătorești – conștiința. Ca să fii declarat "nevinovat", și ca să îți vindeci inima de orice remușcări și regrete, va fi necesar să demonstrezi superioritatea conștiinței tale în acele situații limită în care nu ți-ai putut pune în valoare calitățile emoționale.

Concluzie: Desigur, nimeni nu este un sfânt. Nimeni nu este o ființă impecabilă din punct de vedere etic sau moral. Dar trebuie să te supui unui proces permanent de autoeducare a voinței pentru a nu acționa arbitrar sau sub impulsurile de moment. Iar în orice situație, oricât de mult ești impresionat de fapte reprobabile, trebuie să dovedești probitate morală.

Nu uita niciodată că nu ești sfânt și nu vei fi, și nu-ți închipui vreodată că ești perfect, căci Dumnezeu nu a creat duplicate.

Source: https://neculaifantanaru.com/pledoarie-pentru-un-sfant.html